

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кер.
 за пів року . . . 10 кер.
 за чверть року . . . 5 кер.
 за місяць . . . 1-70 кер.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Барвеш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милоста і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. поноудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пассажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Німецькі сторонництва в державній радї.

(×) Задля певного оціненя політичного і парламентарного положеня треба нам розглянути ся поміж німецькими сторонництвами в новій державній радї, а тоді будемо могли також осудити, чи і о скільки рускі послы можуть числити на пособлюванє своїх домагань з того боку.

Німці вже задля своєї високої культури і історичної традиції а також завдяки Шмерлінгівській ординації виборчій осягнули були з почивом конституційної доби верховладне становище в Австрії а дуалізм введений в 1867 р. і біргерміністерство скріпили ще більше сю верховладу.

Одначе крайна опозиция, яку они почали вести проти державних конечностей, проти військового кредиту на окупацію Босни і Герцеговини, викликала незвичайне невдоволенє в найвисших кругах і з того часу починає ся з покликанєм гр. Таффого до державної керми (1879 р.) обмежуванє верховладного становища Німців в Австрії. Вправді намагають ся они ще в державній радї з підмогою т. зв. зєдиненої лївиці удержати своє становище, одначе пята курия введена в 1897 р. підриває їх силу, а велика німецька обструкция не могла їм привернути давного значіня. Переняті централістичним зжидовілим лібералізмом, спиняли німецькі політики переведенє національної рівноправности інших народів в державі, покликуючись безнастанно на свій мнимий національний стан посїданя, а лишаючи Мадярам верховладу над гнобленими там мадярськими народностями. Окрім того німецькі ліберали робили Мадярам з превеликою економічною і фінансовою шкодою для Австрії значні уступки при кожодчасній віднові угоди з 1867 р. Такий став заостроював національну боротьбу в Австрії, пособляв витвореню і організації соціальної демократії проти німецького лібералізму і християнських суспільників проти зжидовілих лібералів.

Нова ординация виборча спричинила знищенє німецьких лібералів, що звали себе в останних часах поступовцями, а довела до незвичайного зросту соціалістів в новій палаті, так що християнські суспільники лише тим способом здобули становище першого що до числа сторонництва парламентарного, що злу-

чили ся з католицькими людовцями (німецьким центром). Німецькі т. зв. поступові живла намагають ся тим способом знов дійти до значіня, що німецькі радикали (звані перед тим Freialldeutsche) зєдинили ся з німецькими людовцями, лишаючи на боці недобитки німецьких поступовців (лібералів).

Цікаво тепер, яке становище займуть сї німецькі сторонництва в новій палаті супроти двох найважніших питань, котрі висувують ся неумолимо на дневний порядок, бо се також буде для руских послів понукою, чи се вказано в інтересі руского народу, з тими або з сими входити в який небудь союз. До сих питань належить передовсім національне питання, котрого таки не поведе ся усунути з дневного порядку в новій державній радї, а також справа австро-угорської угоди, з котрою вяже ся тісно рівноправність немадярських народностей в Угорщині. Се нині найпильніші справи, до котрих рішеня навіть соціалісти будуть приневолені причинити ся, позаяк від рішеня сих питань залежить багато інших важних справ. Але в обидвох сих згаданих питаннях т. зв. поступові сторонництва, наколи не схотять дійти до повного занепаду і втрати політичного значіня і впливу, будуть приневолені іти разом з християнськими суспільниками і довести до наконечного упорядкованя відносин монархії на основі широкого політичного овиду. При рішеню сих справ повинні мати на тямці головну річ: щоби утворити щось хосенного і тривкого, треба безуслівно станути на державнім становищі, а покинути тісне становище фракційне. Тоді переконають ся, що всі історичні, географічні, етнографічні, політичні і економічні відносини в нашій монархії вимагають зєдиненя державно-правного всіх частин монархії. Національного питання в Австрії не можна рішити, не зачіпивши сеї справи також в Угорщині, бо тепер розходить ся о уладженє всеї монархії, а хто про се не думає, той остане політичним недорікою, чи він буде за чи проти «вільної школи» і «реформи супружої».

Треба отже передовсім змагати до державного зєдиненя, а коли самі Мадяри бажать знищити австро-угорську угоду, то треба вернути до основи з перед 1867 р. і прийняти її як вихідну точку при уладженю відносин в монархії. Автономія народно-

стей на основі національного катастроу з задержанєм всіх умовій нерозривної цілости може привернути монархії єдність на широкіх і кріпких підвалинах і двигнути до давної могутности і сили. Недалека будучина покаже, на скільки зрозуміли задачу свою німецькі сторонництва в новій радї державній, а при тім виявить ся, чи і о скільки буде се корисно для руского народу, щоби рускі послы з сими або з іншими з тих сторонництв входили в який небудь союз.

Розв'язанє думи.

Стало ся. Цар завів ся і на другій думі, тому розпустив єї, видаючи нову виборчу ординацию і назначаючи скликанє такої думи на осінь. Царским указом з 16. с. м. до кермуючого сенату наказано: 1) Розвизати думу. 2) Розписати нові вибори на день 1 (14) вересня 3) Скликати нову думу на день 1. (14.) падолиста. Окрім сего оголошено царський маніфест і нову виборчу ординацию.

Як прийшло до розв'язаня думи, се старає ся пояснити російским народам царський маніфест. Однак се автентичне толкованє находить мало віри. Звісно всім, що поголоски про закритє думи появили ся вже від давна, іменно коли показало ся, що аграрне питанє не дасть збути ся ані приреченєм часткової парцеляції, в успіхи якої ніхто не вірив, ані еміграцією на Сибір, де для поселенців нема красних виглядів, а нужда і недостаток землі для селян в західних губерніях через те зовсім би не зменшилася.

Звісно було загально, що могутна партия великих князів домагає ся від давна розв'язаня думи, а підпирана партиєю «істинно руских», вкінці перетягнула на свою сторону передсвідченє царя. Тоді Столипін найшло ся в дуже крутім положеню, бо видаючись за оборонця конституційного ладу вагав ся так без притоки приложити руку до знищеня власного твору: другої думи. Тож правительство постарало ся о притоку і інсценізувало штучно відкритє немов то революційного заговору між членами думи для поваленя династії і заведеня республіканського ладу.

Жаданє правительства, поставленє думі, щоби видали 55 послів для судового слідства і 16 для сейчасового арештованя, відіслано, як було слід, до ко-

місії, щоби она розглянула ся перед тим в актах. І ось показало ся зараз на початку, що обвинення поліції і прокуратурі опирають ся на дуже марних познаках і припущеннях, вкомбінованих прислужними властями. І так пр. на підставі сего, що цілий жмут актів був означений буквами В. О. сконструовано закид, що се означає «Віленський одділ», бо всі акти дотичного фасцикула відносять ся до справ віленського округу соціалістичної організації.

Як між членами партії кадетів, з між яких вибрано комісію до розсліду актів що до мнимого заговору, так і між населенєм Петербурга, а як показує ся з телеграм, також і за границею ніхто не вірить в істнуванє заговору задля скинення династії. А як доказ не се, вказують на сю обставину, що правительство не вказало відповідним зачекати навіть до понеділка, коли то парламентарна комісія мала здати справу з перегляду доставлених їй актів, а вже в суботу пізнім вечером доконало замаху стану.

При тім належить замітити, що ще перед оповіщенєм розв'язаня думи арештовано всіх соціалістичних послів в їх клубі і мимо їх опору відставлено в замкнених повозках до в'язниці. Рівночасно обсаджено війском Таврійську палату і головні точки міста. Тоді опубліковано царський маніфест прибитєм на рогах улиць, як і поданєм до дневників. Також оголошено розпорядженє міністерства, що всякі атаки на правительство і теперішній лад, як також представляванє теперішнього положеня в некориснім світлі, будуть карані гривною до 3.000 руб., або арештом до 3 місяців. Населенє Петербурга заховує ся супротив тих подій супокійно, хотяй они викликали велике враженє у всіх кругах.

Царський маніфест.

Ми, Микола II, з Божої ласки цар і самодержець всеросії, король польський, Вел. кн. фінляндський і т. д. отсим заявляємо нашим вірним підданям:

Відповідно до нашого розказу дотично розв'язаня першої думи в цілі успокоєня і введеня природного ходу справ нашої держави, покликано другу думу відповідно нашій волі задля успокоєня Росії і для законодатної праці, без якої неможливим є вствованє держави і видосконаленє правительства. Дальше завданєм нової думи було розслідженє бюджету доходів і видатків, який відиграє рішаючу ролю в господарскім житю, вкінци рациональне виконуванє права інтерпельованя правительства, уможлиблююче удосконаленє ходу праводавства і справедливости.

Сі нові порученя вложили на вибранців народа обовязок великої відвічальности і створили для них нараз уживанє даних їм прав для рациональної праці в службі для держави і задля приверненя сил Росії.

Такий був наш замір і така наша воля, коли ми дали нашому народови сьвіжі основи нового житя. Однак на

наш жаль велика часть думи не відповіла сему обовязкови. Знатна часть думи не взяла ся до праці з чистим серцем і не кермувала ся ся інтенцією і російської держави і удосконаленя її форми правительства, але ужила уділених собі прав в цілі викликаня несупокою і причиненя до розкладу держави.

Діяльність сих представителів народа не допускала до виконаня обовязків думи і перешкоджувала угрунтованю достаточного числа членів, які інтерес вітчизни ставили би на першім місци. З сего стану річи виходило, що предложеня, вношені нашим правительством або опізняли ся що до їх розсліду, або зовсім відкидано їх.

Дума зовсім не підперла правительства в его змаганях коло приверненя внутрішнього порядку. Дума не розслідила державног. бюджету, а через те стали загрожені важні народні інтереси. Право інтерпельованя правительства, признане думі, більшість сеї думи використовувала в цілі борби против правительства і публичного порядку, щоби в сей спосіб в широких масах ширити недовіре до привительства.

Наконець сподіяв ся факт, який не має собі рівного в річниках історії. Власти відкрили заговор серед членів думи, звернений против державної власти і против власти царя. А коли правительство домагало ся від думи часового виключеня аж до покінченя судового поступованя 55 членів думи, яких обвинено о злочинні діла і они скомпромітували ся потайними заговорами, дума не вволила сейчас законному і недопускаючому проволоки жаданю. Все те спонукало нас до розв'язаня другої думи указом до кермуючого сената з дня 3. (16) червня і визначеня речинця зібраня нової думи на день 1. (14.) надоліста. Коли кермуючись любовю вітчизни, а також дбалостию за наш народ і державу, ми примушені ствердити, що причиною вказаних браків і лихого висліду діяльности думи було се, що внаслідок новости сеї інституції і недомагань виборчої ординації, се законодатне тіло не мало відповідного складу і не було правдивим представником волі і потреб виборців, внаслідок сего порішаємо утримати в силі всі зарядженя, постановлені правом з дня 30. жовтня 1905 р. про основні закони, натомість зміняти спосіб поступованя при покликуваню вибранців народа до думи так, щоби кожда верства народа мала своїх репрезентантів.

Дума, яка має бути покликана до порішань судьби Росії, мусить бути в своїм переважнім складі репрезентантою російського духа. Інші народности, при належні до нашої держави, повинні мати репрезентантів своїх партій, однак не можуть брати в ній такого уділу і не в такім числі, щоби могли стати рішаючими судьями про чисто російські справи. Супротив сего на окраїнах нашої держави, де населенє ще не осягнуло достаточної степені в горожаньскім розвою, право вибору репрезентантів до думи мусить часово засуспендувати ся.

Всі ті зміни в виборчій ординації не могли стати переведеними в законо-

датній дорозі в думі, якої склад як раз признаний нами невідповідним і хибним. Тільки ся царська власть, яка дала закон про першу думу, має право зміняти виборчу ординацію. Історична власть російських царів є управлене знасти давний закон і заступити его новим. Бог дав нам нашу царську власть над російськими народами, щоби ми кермували їх судьбою. На сій підставі опираючи ся, оповіщуємо нашу сильну постанову, довести до кінця почате діло великих реформ в Росії — і оголошимо новий виборчий закон.

Надіємо ся по наших вірних підданих, що також на сій дорозі, на яку ми вступили, будуть одноступні і повні горячої думки служити вітчизні, що будуть на дальше могутньою підпорою її сили, величи і слави.

Дан в Петергофі, дня 3. (16.) червня 1907.

Поляки між собою.

Обуренє широких мас польского люду против олігархічної політики польских верховодів, які лучать ся завсїгди і всюди з посїдаючими живлами до береженя своїх клясових інтересів, зростає майже з дня на день. Против політики польского кола в російській думі повсталала сильна опозиция в варшавській прасі, яка остро виступає против вшехполяків, що вступили на службу польській шляхті. До якого степеня дійшло се розиренє на Мазурщині, сьвідчить внесене селянами тішанівського повіту письмо до міністра справедливости, в яким читаємо:

«Ексцеленце! Призвичаїли нас 40-літні практики галицких адміністраційних властей, що ми стратили зовсім віру в яку небудь справедливість і правість заряджень в сій області державної адміністрації і прийшли до пересьвідчення, що одиноким завданєм політичних властей в Галичині є працювати в користь пануючої кляки і ломати закони для удержаня політичного впливу панів з польского кола. Однак остала одна сфера державного житя, до якої галицкий селянин відносив ся з великою почесністю і поважанєм, а іменно область справедливости, де пануюча шляхотчина своїм впливом не була в силі до тепер знищити новочасних основ ідеї справедливости.»

Тут наводить письмо численні, грубі надужитя своєї власти і становиска судьями тішанівського суду в користь кандидатури др. Козловского і кінчить отсим апельом до міністра справедливости: «Таких відносин не можна стерпіти в конституційній державі, тож жадаємо, щоби до переведеня доходжень против тішанівских судиїв виделєговано краєвий віденський суд і щоби наші закиди стали предметом судового слідства. Ексцеленце! Розходить ся о честь і повагу австрійского судівництва; не позволяте, щоби для вигоди п. Козловского було вільно підкопувати честь для права і віру селян в чистоту закона і справедливість суду!»

Що сей терор, який панував підчас виборів, не упав і після них, свідчить скарга пос. Стапінського, яку він підносить в Now-ий Reform-і против поплечників »Rad-и narodow-oi«, тиранізуючих народ з політичних спонук. »Нібито против людовців — пише пос. Стапінський — а в дійсности против люду, організованого в польській людовій партії, ведеть ся в пресі »Rady narodowej« і за посередництвом мужів довіря тоїж »Radу«, в першій мірі староствами і ксьондзами не перебираюча в способах боротьба, збільшена від закінчення виборів. Замикають цегольні і пекарні, ведені людовцями, санітарні комісії з цілою безглядністю переводять ревізії господарств людовців, кажучи їм спрятати навіз, забезпечити криниці і т. д. Мешканці міста не мають понятя, що діється в селі наслідком виборів, побідних для незалежного хлопства. Перед кількома днями старав ся я в міродатних осіб о здержанні тої нагінки на люду; відповіли мені цинічно: »Общайте мовчати в парламенти про виборчі надужитя і вступіть до »Кола«, а тоді змінить ся поступоване властей супротив людовців«. По зібраню відомостей з кількох повітів відповідаю нині тим панам, що нічого не обіцюємо і волимо боротьбу, як ганьблячий торг совістю».

Новинки

— **Календар.** Ві второк: руско-кат.: Маркіяна; римо-кат.: Пр. Тр. Марка. — В середу: руско-кат.: Іларіона; римо-кат.: Герваз. і Прот.

— **Ексц.** Митрополит Шептицький виїхав дня 15. с. м. на 8-денні реколекції.

— **Композиторський концерт Т. Ярославенка.** (Яр. Вінчковскового) відбув ся вчора о 12. годині в полудне в салі »Вишого музичного Інституту« завдяки ласкавости знаменитої співачки пні Б. Вольскої, яка своєю глибокою інтерпретацією дала пізнати всю красу та силу мелодійних творів нашого молодого пісняря. Не будемо довше розписувати ся

над вишколеним голосом концертантки, якого силу, витривалість і гнучкість до найніжнійшої модуляції ми вже мали нагоду оцінити з давнішого єї виступу, а зазначимо тільки, що муза Ярославенка ледви чи могла знайти собі кращу інтерпретаторку. Кожда з відспіваних пісень мала свій окремий чар, який обхоплював слухаючих. Однак коли маємо зробити між ними вибір, то пальму першинства ми віддалиб трем пісням до слів В. Пачовского: »Ой щебечуть соловії«, »Ой ти соловії« і »Гей закуй мені зазуле«. Дуже подобали ся також дві пісні до слів Данила Млаки: »Мав я рожу« і »Дика рожа« а також до слів Остапа Луцкого »Ой нависли чорні хмари«. У всіх тих піснях є характеристичним те, що мимо цілковитого задержання народного характеру мелодії, композитор уміє відповісти всім вимогам тоничної ілюстрації тексту, так що інтерпретатори пісні дає знамените поле до виказаня своєї штуки. Також і в піснях до німецького тексту є видержана рідна, народна нута, так що навіть менше захоплюючи чужий текст, слухач відчуває саму мелодію. Концерт доповнила гра на скрипцях п. Б. при акомпаняменті проф. Signi-а. До акомпаняменту пісень засів сам композитор, який ділив ся гучними оплесками разом з концертанткою. На жаль участь публіки була досить слаба, а зложили ся на то незвичайний у нас час полудня на такі продукції і — брак замишування нашої публіки до правдиво артистичних сеансів, яким можна почислити сей справді гарний поранок, який нам зготовив неструджений на музичнім полю діяч Ярославенко.

— **Зїзд австрійських католиків.** На зібраню делегатів всіх австрійських диєцезій, який відбув ся 14. вересня м. р. Відні, рішено в осени 1907 року урядити загальний зїзд католиків. Приготованя сего зїзду припоручено комітету вибраному із членів центрального католицького і віденського диєцезального комітету. Комітет звертає ся тепер до всіх собратів до Христї і запрошує їх до як найчисленнійшої участі в тім зїзді. По інформації належить звертати ся до своїх диєцезальних комітетів. Під комунікатом, який ми ту переповіли, попри президію підписані за диєц. комітет: о. м. брат Андрей Білецький, архіпрезвітер, кс. Кароль Волочинський, архіпрезвітер і кс. Іван Сіцх, поч. крилошанин.

— **»Діло« про католицизм і унію.** Народнo-демократичний дневник, посеблюваний в переважній часті руским духовенством, покориствував ся оповідуваною нами черепискою Іа. Боробкевича з Барвіньськими з 60-их років,

щоби припнати латку п. Ол. Барвіньському і підняти на глум єго релігійні переконання. Іменно підхоплює »Діло« вислів Ол. Барвіньського, що ми хоч griechisch-katolisch є такі самі прославіні як Русини буковинські іменно Воробкевичі. Передовсім нічого не доказує в користь »Діла« сей молодечий вислів, позаяк погляди у людей дозрівають і виробляють ся з досвідом і наукою, а історія християнства поучує, що з Савла став Павло, перший борець за віру. Але се знаменне і характеристичне, що »Діло« так глузує з католицького переконання свого суперника і неначе на глум в наводах подає »св. унію«. Се годить ся добре затамити!

— **Менторство »Діла«.** Національно-демократичний дневник дуже часто любує ся в ролі надутого ментора. Так н. пр. в останнім числі вичитує нам цілу лекцію з нагоди нашої замітки про »партийних послів«. Ми се і без »Діла« добре знаємо, що всякі сторонництва політичні і суспільні намагають ся перевести своїх кандидатів на послів до законодавчих тіл. Але хоч »Діло« до недавна з таким притиеком все називало, особливо опозиційних руских послів, заступниками в сего руского народа, як раз тепер з нагоди спору з радикалами і акад. молоджию так рішучо зазначувало характер партийних послів і длятого ми се відмітили яко обставину достойну памяти. — Колиж »Діло« так сквапливо підхоплює всяку нашу замітку, щоби уділити нам науки, то якось дивно видає в очи, що на нашу замітку про члена соймового клубу посла Еффиновича вибраного польским комітетом і про націонал-демократичного посла, що швайггельди в формі векслів діставав від польських дідичів, а мимо того є членом клубу і партії націонал-демократичної, не зволило відповісти, неначе води в рот набравши.

— **Прогулька львівського »Сокола«** уряджена вчора на Чортівську скалу повела ся як найкрасше. Учасників зібрало ся кількадесять. Було кілька старших осіб, впрочім сама молодіж, паночки, академіки і гімназійна молодіж. Півверта кільометра дороги чудовим лісом минуло серед веселої гутірки немов одна хвиля. Під Чортівською скалою застали сокільські прогульковці значний гурт академіків, які вирушили були вперед і забавляли ся копаням мячем. Получені товариства вкрили за хвилю стрімкі верхи скал, які ще остали перед людскою »культурою«. По підвечірку забавляла ся молодіж мячами і іншими товарискими грами, а вечером у веселім настрою вернула прогулька via бро-

Матеріали до історії зносин Галичан з Буковинцями.

Ч. 34.

Лист із Воробкевича до Терногільців, писаний 1. цвітня 1867.

(Дальше).

Други мої молодій мої орленята підліточки!

За ваші щирі жиченя, котрісти мені на новий рік прислали дякую вамъ зъ глибини моего сердца; дай Господи, други мої молоді — щобъ нашими совокупними трудами-ділами наша засмучена ненька пробудилась и до насъ осміхнулась. Гіркі часи брата настали, бандура подорожнаи такъ лишъ брищать струнами мовби зъ трумни, а голосъ Кобзаря жалібнісенькій, бо въ єго сердцю лишъ смутокъ, жаль и тоска. Наша надія лишъ Господь Богъ небесній. Працуйте брата молодій, берітсья до діла, доглядайте и пельнуйте рідне слово — Може єсть меже вами хтось поєтомъ дуже радбимъ відъ него щось прочитати, де треба поправити и до друку передати. Перша друкована поєма поєта дуже тіше и до новихъ творівъ возбуждає.

Дякую вамъ за ваші мені до ужитку надослані книжки-гостиночки, нині я ихъ вамъ

відсилаю. Много я зъ нихъ научивсь, много новихъ сокровищъ душа моя у нихъ знайшла. Спасибі. Квітку я маю, но Збірникъ Мордовцева въ перши відъ васъ читавъ. Гарнійшої поєми якъ »козаки и море« нечитавимъ ще ніколи, кажу вамъ шо нею немігимъ досеть налюбуватсья. Добре булобъ, щобиєсьмоси склали и ту поєму особливи відрукували щобъ її всюде люде знали и вилчали. Тобі мій милій Володчу дякую за карту України, я мисливъ шо ти мені лишъ позичивъ, но братъ твій дорогий Олекса мені писавъ, шо ти ту карту мені даруєшь. Дай Боже віддачитсья.

Бувайти ми здорові други мої молоді и не забувайте на вашого друга

Исидора Воробкевича
прв. свц.

Русь-Молдовиця, на Буковині
20. Марта (1. апр.) 1867.

Ч. 35.

Лист Олександра Барвіньського до Із. Воробкевича, писаний 5. цвітня 1867.

Друже мій єдиний!
братіку сердешній!

Вижидавъя Твого письма, якъ та вбога сиротини лепти, та хвала Бигъ и дїждав ся. — Спасибі Тобі друже про Нечая. Читавчи єго згадавъ я нашу давну старовину, та ми-

моволі слези покотились. Мій братъ Осипъ тожь каже Тобі »Спасибі!«

Жалуєшь брата за альманахомъ! Радієбъ ми видати такий альманахъ та матеріалівъ до єго нема! Отъ и зъ нашою »Правдою« тяжко иде, годі дещо доброго роздобути, щобъ всімъ вимаганьямъ могло відповісти. Але ми не придержуємось тої засади »щобъ всімъ вимаганьямъ відповідало«. У нашій літературі се можно про одного Тараса и Квітку сказати. Закидають де-що и Кулішеві, и Марко-Вовчкові! а проте ихъ твори гарні и довго ще не будемо ми такихъ писателівъ богато мати. — Особливи новісті більшої и ліпшої намъ бракъ, та щось доброго наукового. Але то тільки початокъ діла тяжкий. Наша Русь Галицька за мало ще має писателівъ, щобъ могла поставити о своїхъ силахъ добру часопись літературну. Пізніше ми будемо переписуватсья и зъ Маркомъ-Вовчкомъ, Стороженкомъ и другими Українцями, щобъ насъ въ тімъ ділі спомогати, бо вони у всімъ ще можуть бути нашими учителями.

Ті матеріали, шо були прислані до альманаха (а ихъ не багато єсть) ми будемо друкувати въ »Правді«.

Номиса приказки можно купити у Львові за 4 р. а в. Досвідки (думи и поезії) Куліша перепечатані зъ »Основи« 2 р. 50 (але ти ихъ здаєтця маєшь »Козаки и Море« мибъ передрукували и дали яко премію нашимъ пре-

вар Грунда до міста. Прогульковці оглядали також будуючий ся шлях залізниці, який веде здовж гостинця до Винник, а до якого будови лувають каміне з Чортівської скали. Такого варварства не допустили би ся навіть в некультурнім краю, а не під боком Львова, так убогого в гарні місця прогулькові. Замість улекшити відвідини тих скал і поставити там який приют, дозволено спекулянтам знищити ті чудові, романтичні скали. Сю шкоду відчують колись міродатні круги, але буде вже запізно.

На перший день Зелених свят — як зачуваємо — уряджує „Сокіл“ прогульку до Бубнища коло Болехова.

— „Народна Рада“ основана не 1889 року як се подав бісграф пос. Костя Левицького, іменувавши его основателем сего політичного товариства, але вже в році 1885. На чолі членів-основателів стояли тоді пп. Романчук, бл. п. Омелян і Олександр Огоновські, а з провінціональних людей також між иншими і п. Ол. Барвінський, а пос. Кость Левицький тоді зовсім не належав до членів-основателів, а тим менше можна ему приписувати основане тої інституції, на чолі якої, що правда, він стоїть від двох літ.

— **Нові члени палати вельмож.** Дідичними членами палати вельмож стали іменовані: кн. Франц Йосиф Аверсперг, гр. Генрих Клям-Мартінік, бар. Фридрих Дальберг, кн. Гуго Дітріхштайн Никольсбург, барон Антін Людвіксдорф, бар. Генрих Гуденус, кн. Альфред Монтенуово, гр. Кароль Ервайн Ностиц-Рінек, др. Андрій гр. Потоцький, гр. Йосиф Сільва Тарука, бар. Леопольд Венцель Штернбах, гр. Ян Здислав Тарновський, гр. Конрад Унгнад Вайсенвольф і гр. Фелих Феттер ф. Ліліе. Дожизневними членами палати стали іменовані: Кароль Адамек, член кравчого віділу, мін. р. Йосиф Марія Бернрайтер, опат Франц Салезій Варжіна, президент міністрів др. Максим Володимир бар. Бек, мін. др. Рішард бар. Бінерт, Герман Брас, др. Володислав Чаїковський, намісник Країни Отто Детеля, адв. др. Кароль Ешпінгер, др. Кароль Грабмаер, ректор праского чешк. університету др. Ярослав Глява, б. мін. Адам Єнджейович намісник Тироля, др. Теодор Катрайн, през. торг. палати у Відні Юлій Кінк, мін. др. Густав Мархет, др. Отто Метталь, ректор кра-

нумерантамъ если буде більше грошей якъ треба. Теперъ вже єсть 130 р. а. в.

И надъ зібраннемъ думъ историчнихъ ми гадаємо; я вже й деяких збірниківъ (рідкихъ вже нині) придбавъ, та все тільки ходить о накладъ. Найно вже скінчимо друкъ поезій Шевченка тоді й за ті справи треба конче взятись.

Наша громада за помічю громадъ провінціональнихъ нагромадила до 500 пісень а що вже коломийськ!... та й то хотілибъ ми книжкою видати, та все дожидаємо ліпшого часу. Я чувъ що й Ти збираєшъ пісні народні, то будь ласкавъ присилай їхъ намъ.

Наша громада, котрої вже нині 40 людей щирихъ взялося до випрацевання руско-німецького словаря, котрий за два роки може бути готовий а буде об'єму великого. Авторъ лебединної пісні то Др. Терлецький, чоловікъ нашої гадки, Ігуменъ монастиря на Угорщині. Ти немаєшъ его фотографію?

Про поезію короткі (дрібні) ще разъ Тебе прошу. Ми ту маємо кілька дрібнихъ Твоїхъ поезій котрі будуть поміщені въ Правді, але Ти пиши їхъ більше. Загально ябъ Тобі дуже радивъ займатися и лірикою. Що до поезій такъ званихъ тенденційнихъ, то я вже виразився о тімъ, що я хотівъ сказати. Навіть не знаю якби ту категорію поезій назвати чи тенденційні, чи політичні, чи патріотичні. Найліпшебъ може відповідала їмъ остатня назва.

(Дальше буде).

ківського університету др. Казимир Моравський, б. мін. др. Леонард Пентак, през. торг. палати в Празі Антін Ржівнач, др. Виктор Рує, професор відень. універс. др. Йосиф Шай ф. Коромля, двірський капелян др. Франц Шпідлер, опат Фрідіан Шмольк, Фридрих кн. Шварцбергер бар. Посиф Шветель, адв. др. Вячеслав Скарда, Альфред Скене, гр. Кароль Штірг і гр. Ернест Сильва Тарука.

— **Новий президент м. Львова п. Цюхціньский** обнімає урядоване з завтрішнім днем. Завтра точно о 12. год. в полудне в ратушевій салі зложить п. Цюхціньский присягу в руки віцепрезидента намісництва гр. Лося. При акті присяги буде присутна ціла міська рада, радники магістрату, директори і управителі міських заведень. Проти вибору п. Цюхціньского, як звісно, внесла була частина радних з опозиції протест до намісництва, але, як видно, протест не удержав ся, а тим самим уваж заміт, немов би до вибору президента міста Львова потреба було абсолютної більшости цілої міської ради, се є 51 голосів. П. Цюхціньский дістав був лише 50 голосів.

— **Копець Люблинської унії** на Високім замку не лише усунув ся з північного боку, але зарисував ся в кількох місцях і в разі довшої слоти може розлізти ся як купа піску. Магістрат спросив проте анкету фаховців, які мають придумати, як зарадити катастрофі. Анкета мала нині рано оглянути копець і радити, як ратувати „унію Любельську“.

— **Лікарско-гігієнічну виставу** відкрито вчора на повиставовій площі у Львові.

Телеграми

з дня 17. червня 1907.

Київ. Вчора вночі викрито друкарню українського соціал-демократичного союзу „Шпилька“. Найдено много проклямацій; три особи арештовано.

Білгород. Сербське правительство дістало запрошене на засідане дня 24. с. м. в справі торговельного договору. Яко фахові делегати поїдуть до Відня б. мін. Попович і шеф секції Кукіч.

Петербург. З Вільна доносять, що відкрито там сильну організацію у війську. Між жовнірами найдено много революційних відозв і тайну друкарню. Арештовано багато осіб.

Конкурс.

Виділ товариства „Руский Інститут для дівчат“ в Перемишлі оголошує отсим конкурс на посаду дійсної учительки математики і фізики, яка в рускім дівочім ліцею наділенім правом публичности, отворить ся 1. вересня 1907 р.

З посадою тою получене є повне удержане в Інституті а крім того ремунерація після умови.

Кандидатки наміряючі убігати ся о сию посаду, винні до подання долучити:

- 1) Метрику хрещеня.
- 2) Свідоцтво моральности.
- 3) Свідоцтво кваліфікаційне із згаданих предметів для шкіл середних (гімназій, реальних шкіл або ліцеїв) і подання такі внести до Виділу „Руского Інститута для дівчат“ в Перемишлі найдалше до 6. липня 1907 р. Першєнство будуть мали ті претендентки, котрі крім свідоцтва кваліфікаційного з групи математичної винажуть ся також кваліфікацією до науки рисунків.

Від Виділу Товариства „Руский Інститут для дівчат“ в Перемишлі.

О. Михайл Мриць *Северин Зарицький*
заступник предсідателя. секретар товариства.
(2—3)

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Пріїхали дня 15. і 16. червня: др. Ор. Добрянський з Сянока, Йос. Зелігман з Новосілки, Он. Чинька з Жоталова, П. Мінко з Гребенова, Із. і Ол. Угрии з Дрогобича, К. Лех з Радехова, Ав. і Ем. Ванюрова з Волосова, Ан. Коцюба з Зарванці, Ал. Зарицький з Дубравки, С. Батицка з сином з Карликова, К. Ложинський з женою з Дрогобича, М. Комарницький з Лежайска, Ан. Лопатинська з Ганусовець, П. Магом з Відня, Ів. Зебенгер з Золочева.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. червня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

П'яніно з дуже милим голосом і м'яккою кляватурою, майже нове продає ся з причини виїзду. — Близша відомість в ред. „Руслана“. (1—5)

Позір!

2-літня гаранція!

Позір! Позір!

Годинник з ланцюшком за лише К 2.50 с.

дістане кожний величавий ремонтар, кишеньвий годинник Gloria срібний систем Roskopf Patent Анкер верк, йдучий 30 годин точно, а 2-літню запорукою, разом з позолоченим відповідним ланцюшком лише за 2 К 50 с.— 3 штуки з ланцюшками 7 К. Висилає за послиплатою склад швайцарських годинникових фабрик

С. Урбах, Краків ч. 33

(Schweizer Uhren Fabriks Lager S. Urbach, Krakau, Nr. 33.)

Просить ся о точну адресу. (2—3)

Розклад залізничних поїздів
важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	вночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станіславова	5:55	—	—	—	—
Коломні	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50+
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10+
Брухович	7:10	12:40	1:43+	4:50	8:20
Брухович	10:05+	—	3:25	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	вночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станіславова	—	—	—	5:50	—
Коломні	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10+	4:30	10:51
Рава рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35+
Янова	6:58	9:15	1:35+	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05+	12:41+	3:45	7:10	11:35+
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Посіпні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди ідучі лише в неділі і свята означені †, — в неділі і свята від 29/6 до 15/9 буквою П, — в неділі і свята а від 1/6 до 31/8 щодень буквою Л.